

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Fremsat den 28. november 1972 af *A. Chr. Andersen, Enggaard, Poul Hartling og Søren Jensen* (Hasseris).

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 84 af 8. marts 1971, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

„*Stk. 3.* Det beløb, som i henhold til stk. 1 besluttet udskrevet som kommunal grundskyld, kan med virkning fra skatteåret 1974-75 ikke fastsættes sådan, at grundskyldpromillen i henhold til stk. 2 overstiger den af kommunalbestyrelsen for samme skatteår fastsatte beskatningsprocent for indkomst, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog beskatningsprocenten plus 20.“

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

2. I § 6, stk. 2, tilføjes som 2. pkt.:

„Fra og med skatteåret 1973-74 nedsættes grundskyldpromillen til 0 uanset størrelsen af landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien.“

3. I § 10, stk. 2, tilføjes som 3. pkt.:

„Påligning af kommunal ejendomsskyld bortfalder fra og med skatteåret 1974-75.“

4. I § 12, stk. 2, tilføjes som nyt punktum:

„Påligning af kommunal ejendomsskyld bortfalder fra og med skatteåret 1974-75.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget tilsigter at fastsætte en overgrænse for kommunernes grundskyldpromiller.

Der er senest besluttet kommunale grundskyldpromiller helt op til 80, hvortil kommer den amtskommunale grundskyldsudskrivning. Sådanne meget høje grundskyldpromiller indebærer, bl.a. via retten til at fradrage betalte ejendomsskatter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, uheldsmæssige sociale virkninger.

Forslagsstillerne finder, at en overgrænse for grundskyldpromillen i den enkelte kommune må stå i et rimeligt forhold til kommunens samlede udskrivningsbehov, og foreslår derfor overgrænsen knyttet til kommunens beskatningsprocent.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at der kan være særlige problemer for kommuner med betydelige sommerhusområder. Sådanne kommuner kan

have betydelige udgifter ved områdernes benyttelse, men opnår kun i begrænset omfang skatteindtægter fra ejendommenes ejere eller brugere. Disse problemer er man villig til at drøfte nærmere under den videre behandling af nærværende forslag.

Forslagsstillerne anser det for vigtigt, at ændringen vedtages i god tid inden kommunernes budgetlægning for 1974-75, der finder sted i september 1973.

Til nr. 2.

Ændringsforslaget indebærer, at den amtskommunale grundskyld for landbrugsejendomme m.v. bortfalder med virkning fra skatteåret 1974-75 f. s. v. angår produktionsjorden, idet landbrugets stuehusarealer m. v. fortsat beskattes særskilt. Begrundelsen for forslaget er den, at der her er tale om en beskatning af produktionsmidler, som ikke findes for andre erhvervsgrupper. Der er således tale

F. t. I. vedr. beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

om en diskriminering i forhold til andre erhverv, som der ikke er rimelig grund til at opretholde.

Til nr. 3 og 4.

Ændringsforslagene indebærer, at de såkaldt fikserede bygningskatter (ejendomsskylden) til kommuner bortfalder med virkning fra skatteåret 1974-75 i stedet for som efter gældende lov at afvikles over en længere årrække. Ikke mindst under hensyntagen til den fortsatte gennemførelse af byrde- og opgavefordelingen må det skønnes hensigtsmæssigt at foretage en hurtig afvikling af disse resterende bygningskatter, hvilket kun kan lade den praktiske gennemførelse af byrde- og opgavefordelingen i den kommende tid. Beløbet udgjorde i året 1971-72 ca. 140 mill. kr. Det angivne beløb vil yderligere blive reduceret med $\frac{1}{7}$, ved den kommende 15. alm. vurdering, således at det kommunale ejendomsskyldprovenu udgør ca. 100 mill. kr. i 1974.

Med bortfaldet af den nævnte ejendomsskyld og ejendomsskyld til staten, jfr. det herved samtidigt

fremsatte lovforslag, vil den fremtidige ejendomsbeskatning i Danmark alene bestå i grundskyld til amter og kommuner samt dækningsafgift.

Indførelsen af amtskommunal indkomstskat taler i øvrigt for at fjerne overflødige elementer i ejendomsbeskatningen. Endvidere taler hensynet til indkomstskattesystemet for en afvikling af ejendomsskatter, idet nogle kommuner med høje personlige indkomster ved hjælp af høje ejendomsskatter er i stand til at vælte skattebyrder over på andre kommuner med svagere indkomstgrundlag. Dette ikke alene komplicerer indkomstskattesystemet, men det medfører også, at bestræbelserne i retning af fornuftig egnsudvikling og retfærdig byrdefordeling modvirkes, da det særlig er de økonomisk svagest stillede kommuner, der rammes.

Såfremt lovforslaget kommer til 2. behandling, vil forslagsstillerne i betænkningen fremsætte en række ændringsforslag, der er konsekvensændringer af det her fremsatte lovforslag.